

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2018. g.

DECEMBRIS

Nr. 12

Amanda no Kazdangas, 6. klase

“Tev ir gulbja sirds.”
To man teica kāds bērns,
mazs un sirdī tik tīrs
kā Ziemassvētku rīts.
“Atnes man, lūdzu, mīļu lācīti,
ko samīlot, kad ir skumji.
Es zinu, tu sarunājies
ar eņģeļiem, jo tev ir gulbja sirds.”
Atkal pienācis Ziemassvētku laiks,
krīt sniegs un, ķerot to saujās, atminos
mazā zēna lūgumu:
“Atnes man, lūdzu, lācīti,
ko samīlot, kad ir skumji.”
Tev ir gulbja sirds,
to man teica kāds bērns,
mazs un sirdī tik tīrs,
kā Ziemassvētku rīts.

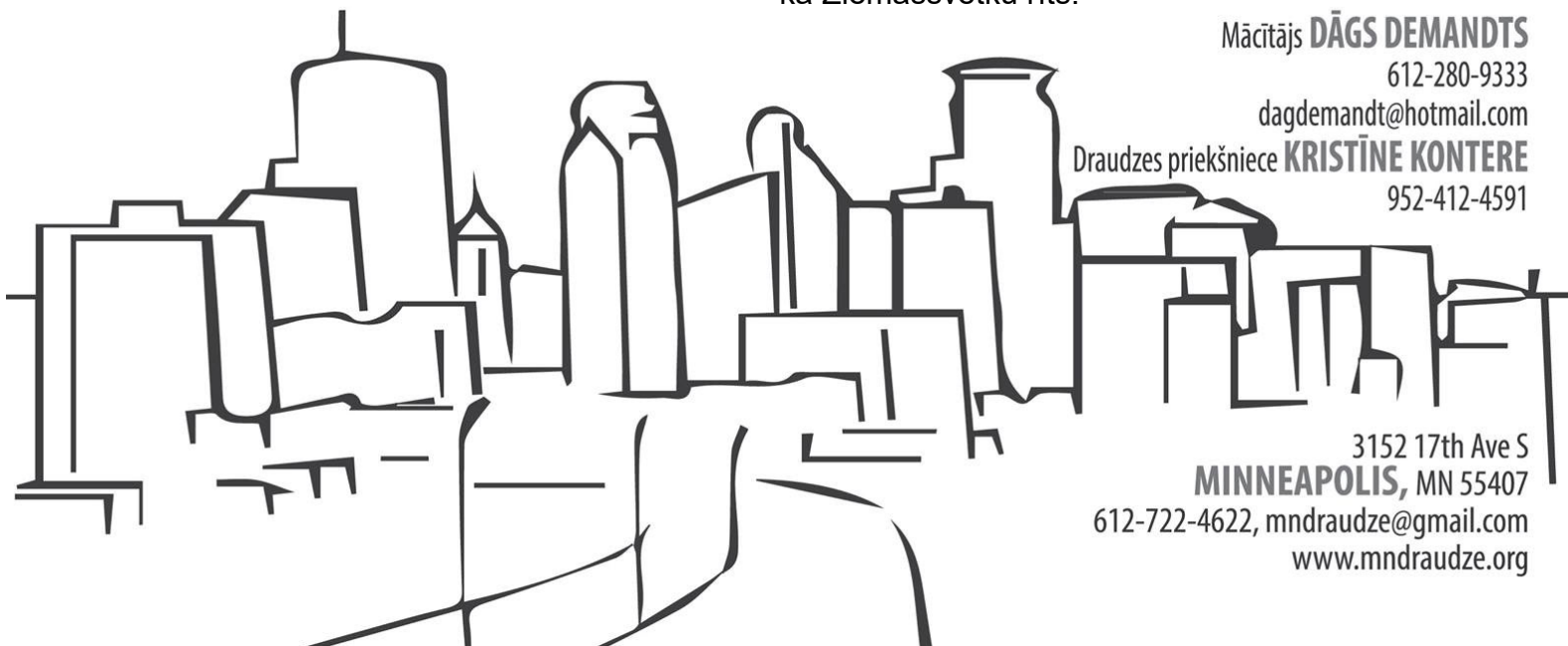
Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve decembrī

Svētdien, 9. decembrī, plkst. 10:30 – Adventa otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās “Silverwood Duo” Molly Wilbur Cohen, čells un Anne Benson, dulcimer. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 16. decembrī, plkst. 10:30 – Adventa trešā svētdiena. Dziesmotais DIEVKALPOJUMS ar kora un latviešu skolas līdzdalību. Pēc dievkalpojuma sekos Ziemassvētku vecīša apciemojums un skolas saimes gādātas siltas pusdienas, visi sirsnīgi aicināti!

Ceturtdien, 20. decembrī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda.

Svētdien, 23. decembrī, plkst. 10:30 – Adventa ceturtais svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Piedalīsies “Mineapoles Dvēsele”. Sekos sadraudzība.

Pirmdien, 24. decembrī, plkst. 17:00 (5 pm) – Ziemassvētku vakara DIEVKALPOJUMS. Sprediķis būs angļu valodā. Piedalīsies draudzes koris un “Mineapoles Dvēsele”.

Otrdien, 25. decembrī, plkst. 10:30 – Ziemassvētku dienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu.

Svētdien, 30. decembrī, DIEVKALPOJUMA NEBŪS.
Aicinām apmeklēt vietējo draudzi.

Pirmdien, 31. decembrī, plkst. 16:00 – Vecgada vakara DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu.

Svētdien, 6. janvārī, plkst. 10:30 – Zvaigznes dienas DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

**MINEAPOLES DRAUDZES VADĪBA UN
MĀC. DĀGS NOVĒL IKVIENAM
MIERĪGUS KRISTUS PIEDZIMŠANAS SVĒTKUS
UN LABU PRĀTU JAUNAJĀ GADĀ!**

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberga.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 9. dec. – A. Vīksniņš, V. Konters.

Svētdien, 16. dec. – L. Dingley, A. Švalbe.

Svētdien, 23. dec. – A. Roethler, G. Luss.

Pirmdien, 24. dec. – L. Dingley, S. Straumane, V. Sviķis.

Otrdien, 25. dec. – G. Luss.

Pirmdien, 31. dec. – S. Straumane, A. Roethler.

Kristus gaisma Adventā, Ziemsvētkos un 2019. gadā

Reiz pirms 70 gadiem, neparastā vietā un laikā, skolotājs Eicēns latviešu bērniem bēgļu nometnē par Ziemsvētkiem brīnišķīgi mācīja: “Ja no rīta es pie sava loga sniegā redzu pēdas, tad domāju: naktī kāds ir garām gājis, vīrietis vai sieviete, liels vai mazs. Bet visu es nevaru pateikt: vai viņš ir bijis jauns vai vecs, labs vai ļauns, vai mans draugs vai ienaidnieks. Tamdēļ viņš man jāredz, man ar viņu jārunā, man viņu jāpazīst... tā Dievs aicina Viņu saredzēt Kristus Bērnā, Viņa Dēlā... jo, kā vēstule ebrejiem māca: šinīs pēdējās dienās Dievs uz mums ir runājis caur savu Dēlu... te Viņa vaiga un godības atspīdums.” Viņa vaigs mums dziļi sirdī rakstīts. Nebūtu mēs Jēzu Kristu pazinuši, Dievs mums būtu palicis

apslēpts.”

Gaismā grūti ko paslēpt. Adventa laikā un Ziemsvētkos pasaulē aug gaisma ap mums un mūsos. Baznīcās atskanēs Dieva vēsts: “Tauta, kas staigā tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma.” (Jes. 9:1) Atskanēs Dieva mīlestības vēsts, ka mums dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, tas Kungs! Un, kad no silītes Betlēmē izstaroja šī svētā, svētīgā gaisma, tā lauza nakts tumsu un viscietākās cilvēku sirdis.

Bet ne toreiz, ne arī tagad visi izvēlas sekot šai gaismai. Kas dod spēku nožēlot grēkus, izlīgt vienam ar otru, piedot otram un sev? Vēl pasaule cīnās, dzīvo tik daudz Dieva bērni bez gaismas, kas dziedina, dāvina mieru, prieku, visu, kas nes dzīvību. Kristus teica: “Es esmu pasaules gaisma; kas seko man, tas nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma!” (Jņ. 8:12) Neviena svecīte nespēj līdzināties šai Ziemsvētku dāvanai! Šī dzīvības gaisma liek doties kā gudriem vīriem pa citu ceļu pie tiem, kam vēl jādzird Prieka vēsts. Ceturtā gadu simtenī Baznīcas tēvs Atanāzijs rakstīja: “Viņš kļuva par to, kas mēs esam, lai mūs pārvērstu par tiem, kas Viņš ir!”

Loģiski iznāk, ka mēs, kas esam Viņā, esam arī gaisma! Tādēļ nav vienalga, kā mēs tagad izturamies. Mūsu gaisma spīd, gaiši vai tumši, un rāda citiem, kas mēs esam, bet vēl patiesāk – rāda ceļu uz Dievu, kuram vien pieder gods un mūsu pateicība. “Kas mēs esam” – ir jautājums, kas nodarbinājis mūsu Baznīcu sevišķi spilgti 2018. gada laikā. Esam nonākuši dziļi sāpīgos konfliktos ar LELB. Kā tas var būt, kāds prasīs? Mēs visi lasām tos pašus Svētos Rakstus un pielūdzam to pašu Pestītāju, bet tik atšķirīgi kādreiz atbildam uz būtiskāko jautājumu – ne “kas mēs katrs esam”, bet “kā Viņš mums katram atklāties savā vārdā un aicinājumā”. 119. psalma 105. pants atgādina, kur mums vajadzētu atkārtoti meklēt gaismu tālākam ceļam: “Tavs vārds ir gaismeklis manām kājām un gaisma manām takām!” Lai tā gaisma vada mūs un svētī mūs, ieejot 2019. gadā!

Ticēsim, lūgsim, paļausimies, jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Viņa vārdā, tur Viņš sola būt klāt, kas ir mūsu miers, mūsu gaismas un mīlestības avots. Ģimenēs, draudzēs, sanāksmēs lūgsim cits par citu, bet arī vēl vairāk par tiem, kas vēl dzīvo tumsās, aukstās vietās un nav ieraudzījuši ne Viņa pēdas, nedz gaismu savās dzīvēs, vai tik smagi cietuši dabas katastrofās, ugunsgrēkos, plūdus, briesmās, ka jūt – vairs nav nākontes, nedz cerības! Dzejolī “Ziemassvētku gaisma” Elza Ķezbere atgādina: “Ko cilvēks ceļ un saliek, viss drūp; zūd laiks un mīļa. Tik viena gaisma paliek – tā Mīlestības ziņa”.

Tā Dieva Mīlestības ziņa ir tava, ko tālāk dot! Kas pasauli padara gaišāku arī tam, kas tavās pēdās iet. Pateicos jums katram, kas esat mūsu Baznīca – kas strādājat, gaismu izstarojot savās draudzēs,

ģimenēs, skolās un pildot uzticētos amatus! Vai varat iedomāties, ka tieši pareizā laikā, vietā un veidā jūs kādam esat Kristus gaisma?! Jūs kādam esat Kristus! Tā ir Mīlestības ziņa!

Latvijas Evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas Virsvaldes un savā vārdā no sirds novēlu jums katram gaišus, priecīgus, Kristus mīlestības svētītus Ziemsvētkus! Līdz ar jums lūdzu, lai Dievs mūs visus vada un svētī 2019. gadā – Latvijā un ārpus tās! Viņš lai vairo Kristus gaismu pasaulē un pasargā mūs no ļauna! Dievs ir nomodā kā Jāzeps, sargājot Dieva gaismas svētīto Kristus Bērnus. Nomodā esam a rīmēs! Jūsu + Lauma

2018. gada Ziemsvētkos

Dieva mīlestība, Svētā Gara sadraudzība un Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar mums visiem.
Āmen.

***“Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma. Bet cik Viņu uzņēma,
tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem.” (Jāņa ev. 1:11-12)***

Mīļā LELBA, pieņemsim Dieva vārdu ne tikai ar ausīm, bet arī ar sirdi!!!

Mīlais Dievs,

**dāvā mums Savu Svēto Garu,
ka vārds, ko esam dzirdējuši,
nonāktu līdz mūsu sirdīm,
ka mēs, Tavus vārdus uzklausi, dā,
tos pieņemam un tiem ticam,
par tiem priecājamies un tajos rodām
mierinājumu tagad un mūžīgi.**

Sludināto vārdu dzirdēja daudzi – citi paklausījās un neuzņēma, citi uzņēma – un saņēma varu kļūt par Dieva bērniem. Kas par neiedomājami lielisku stāvokli: Nabaga cilvēks, nespēcīgs un grēcīgs, dzird par Jēzu, sāk Viņam ticēt un kļūst par Visuvarenā Dieva bērnu! Dievs bezgala lielais un majestātiskais, kļūst tik tuvs kā tēvs.

Uzņēma – neuzņēma, šī izšķiršanās iet cauri visai vēsturei. Ir mainījušās varas, mainījušās tradīcijas, bet Kristus vienmēr ir palicis tas pats.

Ziemsvētku vēsts liecina, ka Dieva mīlestība ir lielāka par vislielāko tumšumu un naidu zemes virsū. Viņa mīlestība kliecē šaubas un dod atbildi gan šīs dzīves, gan mūžības jautājumiem. Dieva labā vēsts atskan: “Nebīsties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: Jo jums šodien Pestītājs dzimis.” Pat vistumšākā dzīves brīdī – nebīsties, jo tavs Pestītājs ir tev klāt! Šī tiešam ir Dieva Labā vēsts!

Atgriezīsimies atkal pie Dieva un Viņa svētā vārda, un lūgsim Dievu, lai Viņš piedod mums mūsu kļūdas un dod mums jaunas sirdis, kas kalpo Viņam īstā, dzīvā ticībā un dedzīgā Kristus mīlestībā.

Mīļā LELBA, tas, ko dodam no savas dzīves Kristū un no Kristus dzīves mūsos, vienmēr bagātina, iedvesmo un ceļ. Betlēmē Dzimušais ir visa labā un katras svētības avots, ieskaitot šo jauno posmu LELBAS dzīvē. Dāvināsim sevi Viņam, lai šis avots neizsīkst mūsos.

Vēlu visiem svētītus, dziļā un cildena prieka pilnus ZIEMSVĒTKUS! Un lai Svētais Gars Jūs vada un pasargā tā Kunga 2019. gadā!

Prāv. Gunārs Lazdiņš, LELBA priekšnieks

“Jūsu sirdis lai neiztrūkstas! Ticiet Dievam un ticiet man! Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai es jums sacītu, ka es eju jums vietu sataisīt? Kad es būšu aizgājis un vietu jums sataisījis, es nākšu atkal un ņemšu jūs pie sevis, lai arī jūs būtu tur, kur es esmu. Kurp noejat es, jūs ceļu zināt.” Toms viņam sacīja: “Kungs, mēs nezinām, kurp tu ej. Kā mēs varam zināt ceļu?” Jēzus viņam sacīja: “ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība. Neviena nenāk pie Tēva kā vien caur mani. Ja jūs pazīstat mani, jūs pazīsiet arī manu Tēvu. Bet jūs jau viņu pazīstat un esat viņu redzējuši.” Filips viņam sacīja: “Kungs, rādi mums Tēvu, ar to mums pietiek.” Jēzus viņam sacīja: “Tik ilgu laiku es esmu ar jums, un tu mani neesi iepazinis, Filip? Kas mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu. Kā tu vari sacīt: rādi mums Tēvu? Vai tu netici, ka es esmu Tēvā un Tēvs ir manī? Vārdus, ko es jums saku, es nesaku no sevis paša, bet Tēvs ir vienmēr manī un dara savus darbus. Ticiet man, ka es esmu Tēvā un Tēvs manī! Bet, ja ne, tad ticiet man šo darbu dēļ. Patiesi, patiesi es jums saku: kas tic man, tas darīs tos darbus, ko es daru, un vēl lielākus par šiem darīs, jo es aizeju pie Tēva. Ko vien jūs manā vārdā lūgsiet, to es darīšu, lai Tēvs tiktu pagodināts Dēlā. Ja jūs manā vārdā man ko lūgsiet, es darīšu.” Jāņa evaņģēlijs 14:1-14

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis Valsts svētkos no Tērvetes dabas parka Ceļš, patiesība un dzīvība

Mīļā draudze, sveicieni Latvijas simtgadē no Tērvetes dabas parka! Esot tēvam 2 dēliem, Robertam un Harijam, daudz nākas lasīt bērnu stāstus. Kas mums, latviešiem, ir viena no visslavenākajām pasakām? Kursas vasaras vidusskola pagājušajā vasarā Latvijas simtgadei par godu sagatavoja uzvedumu “Sprīdītis”. Kur Annas Brigaderes stāstā pašas beigās nonāk Sprīdītis? Mājās. Ziniet, Sprīdīša stāstam ir daudzas līdzības ar Wizard of Oz stāstu, kurā ir daudzas kristietības tēmas. Oz stāstā meitene Doroteja vēlas tikt mājās, viņai līdzīgi ir 3 līdzceļotāji: Lauva, kura vēlas būt drošsirdīga, Scarecrow (putnu biedēklis), kurš vēlas būt gudrs un metāla vīrs, kurš vēlas sirdi. Beigās atklājas, ka viņiem visiem jau ir šīs dāvanas, kuras viņi meklē. Ceļš aizved visus uz mājām. Tur bija kāds burvis, kurš viņiem palīdzēja atklāt šīs dāvanas.

Mūsu tekstā šodien Jēzus saka: “ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība.” Cik nepieciešama vēsts mūsu pasaulei šodien! Cik ļoti pasaulei ir vajadzīgs šis Labais Gans Jēzus. Šodien Latvijas simtgadē ielūdzu jūs vienā ceļojumā! Apstāsimies 3 pieturās, kuras būs ceļš, patiesība un dzīvība. Pie katras pieturas jautāšu jums vienkāršu jautājumu. Ceļosim? Un jūs atbildiet: “Jā!”

Pirms došanās ceļojumā ar 3 pieturām, vispirms ir sākumpunkts. Kas ir sākumpunkts kristieša ceļojumā? Kristības, kur Dieva vārds tiek savienots ar pasaulīgu elementu – ūdeni. Mēs saņemam Dieva žēlastību, piedošanu, mieru, cerību, mūžīgās dzīvības solījumu... visas lietas, kuras mēs neesam pelnījuši. Dievs ir tas, kurš darbojas kristībā, ne mēs. Šeit mēs kā luterāņi savā teoloģijā atšķiramies no citām protestantu grupām. Man nāk prātā manu bērnu kristības, kurās mazie Roberts un Harijs neko nevarēja dot Dievam vai arī teikt, varbūt mazliet paraudāt. Viņi tikai saņēma Dieva solījumu un dāvanas! Mēs, kristīti Dieva bērni, dodamies ceļā! Labi, pirmā pietura: Ceļš... Ceļosim? Jā!

Mūsu Kungs ir Ceļš, Viņš mūs vada un rāda ceļu. Tagad domāsim līdzīgi, citādi sajuks. Pirmajā pieturā “Ceļš” būs 3 mini pieturas. Pirmā mini pietura. Sāksim ar Izraēlas tautas ceļojumu ar Dievu. Pirmajā lasījumā šodien Mozus saņem šo aicinājumu izvest savu tautu no verdzības uz zemi, kur piens un medus tek. Latvija būtu zeme, kur rūgušpiens un bērzu sula tek. Latviešu tauta arī ir iznākusi no verdzības, vai tas bija zem vācu muižniekiem, neatkarības proklamēšanā, okupācijas gados, neatkarības atjaunošanā, Dievs vienmēr ir vadījis mūsu tautu līdzīgi kā Izraēlu uz zemi, kur piens un

medus tek. Ir interesanti, sākumā Mozum ir bailes, Mozus šaubās. Mēs arī bieži šaubāmies. Ir interesanti, Mozus nebija tas, kurš ieveda tautu apsolītajā zemē, tas bija Jozuas, kurš bija māceklis Mozum. Mozus bija mentors/gans Jozuam... Kas ir jūsu garīgie gani, kuri ved jūs uz garīgām mājām? Otrā mini pietura. Piestāsimies pie mūsu latviešu tautas vēstures ceļojuma ar Dievu. Jums būs jāmin, kur mēs esam. Iedomājaties šādu ainu: Mēs atrodamies vienā saiešanas namā, šis nams varētu atrasties kaut kur Vidzemē, varbūt netālu no Valmieras, varbūt priežu mežos netālu no Gaujas krastiem, vai vienā Vidzemes lauku pagastā netālu no Smiltenes. Ir sanākuši kādi 20 cilvēki, sarunas vēršas par Bībeli, ticību, savstarpēju mīlestību, darba tikumu un latvietību. Galvenais, kas vieno šos cilvēkus, ir siltums un draudzība, vēlēšanās kopīgi palīdzēt, talkot, svinēt svētkus. Ļaudis lasa Bībeli, tad pārrunā lasīto, lūdz Dievu un nodzied kādu dziesmu. Šī gandrīz aizmirsta reliģiska kustība 18. gadsimtā iekaroja vidzemnieku prātus un sirdis. Brāļu draudze. Pēc pirmās kristiešu draudzes parauga viņi saucās par brāļiem un māsām. Brāļu draudze spēja padarīt ticību saprotamu un pieejamu arī vienkāršam cilvēkam. Tauta arī saprata, ka vācieši Dieva priekšā ir vienādi ar latviešiem. Dievs ir arī latviešiem Dievs, ne tikai vāciešiem, un Dievs vēlas, lai latviešu tauta dzīvo brīva. Latvijas Brāļu draudzes sadraudzības kustības kļūva par pamatu tam, ko šodien saucam par latvisko identitāti. Pirmo reizi latvieši pulcējās kopā no tik plašiem apgabaliem, pamazām guva priekšstatu par Latviju kā visiem kopīgu zemi. Brāļu draudze iedvesmoja atmodu tautā. Šī ir daļa no mūsu latviešu tautas ceļojuma ar Dievu. Trešā mini pietura. Mazliet leksim uz priekšu uz astoņdesmitajiem gadiem. Piestāsimies pie mācītāju grupas "Atdzimšana un atjaunošanās". Grupas kodolu veidoja mācītāji Modris Plāte, Māris Ludviks, Erberts Bikše, Andrejs Kavacis, Juris Rubenis, Atis Vaickovskis un Jēkabs Dzeguze. Šie mācītāji riskēja tik ļoti daudz, lai atjaunotu baznīcu, sludinātu Dieva Vārdu un aizstāvētu Latvijas brīvību. Vienmēr esmu cienījis un uz īsu brīdi Rīgā pirms vairākiem gadiem sasveicinājies ar mācītāju Juri Rubeni. Ļoti cienu visu, ko viņš ir darījis kā Dieva kalps, atjaunojot Latvijas baznīcu. 1988. gadā viņš tika ievēlēts Latvijas Tautas frontes (LTF) valdē un daudz paveica valsts neatkarības atjaunošanu saliedēšanā. Latvijas tautas frontes 2. kongresā fronte gandrīz sašķēlās, pateicoties māc. Jura Rubeņa vārdiem un vadībai, tas nenotika. Māris Ludviks bija spiests atstāt Latviju, devās kalpot LELBāL draudzē Kanādā, Otavā. Atceros viņu no savas bērnības un ka viņš pienagloja Otavas baznīcas solus pie grīdas. Bija arī citi, kuri pievienojās šai kustībai, kā Māris Ķirsons. Māris Ķirsons, viņa īsākais sprediķis bija: "Es neesmu gatavs, vai jūs esat?" Viņš pārgrieza savas vēnas uz padomju karoga Madridē 1980. gadā, pretpadomju demonstrācija, atverot pasaules acis uz Latvijas okupāciju! Pateicos no sirds par visu viņu kalpošanu Dievam un Latvijai! Es došu jums ganus, kas tīk manai sirdij, un tie ganīs jūs ar ziņu un apdomu. Jeremijas grāmata 3:15. Šie gani, brāļu draudzes brāļi un māsas, šie luterāņu mācītāji, kuri aizstāvēja Latvijas brīvību, sludināja Labo vēsti, viņi ir daļa no latviešu tautas ceļojuma ar Dievu. Dievs arī šodien aicina... Varbūt kristieši šodien būs tie kā pirmās atmodas laikā un neatkarības atjaunošanā, tie, kuri vedīs latviešu tautu uz zemi, kur piens un medus tek, uz jauniem ziedu laikiem, varbūt pat uz ceturto atmodu!

Nākamā lielā pietura "Patiesība!" Ceļosim? Hmm, šī ceļojuma daļa nebūs viegla! Mūsu Kungs ir Patiesība. Jāņa ev. 8. nodaļā Jēzus saka: Ja jūs paliekat manos vārdos, jūs patiesi esat mani mācekļi un jūs iepazīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus. Ir grūti atšķirt patiesību šodien. Fake news laikos, Twitter, kur patiesība ir relatīva. Prosperity Gospel kustība Amerikā, kur māca, ka Dievs vēlas, lai mēs esam bagāti. Jā, Dievs mūs svētīs un pasargās, bet būs arī izaicinājumi mūsu ceļojumā un nav teikts, ka būsīm materiālā ziņā bagāti. Pēc Dieva valstības, Bībele visvairāk runā par naudu, un ne ar domu, lai mēs to krājam, bet dalāmies ar to... vecā un jaunā derība runā ļoti daudz par kalpošanu ar nabagiem, bēgļiem, svešiniekiem, bāreņiem, atraithēm, vientuļiem. Jēzus ir patiesība. Slavenais vācu

luterāņu mācītājs, rakstnieks/moceklis Dietrich Bonhoeffers raksta, ka mums kā kristiešiem ir jāimitē Kristus. Mūsu aicinājums ir atpazīt, aizstāvēt patiesību. Un tas ir visur, mūsu rajonos, valstī, pat tādās jomās kā politikā, jo evaņģēlijs arī ir politisks. Un, galvenais, palikt Viņa vārdos, tad mēs esam Viņa mācekļi, aicināti, lai kalpotu.

Pēdējā pietura "Dzīvība". Ceļosim? Luterāņiem ir par daudz dažādu paradoksu. Mūžīgā dzīvība, debess balva dārgākā, kā dziedam korālī. Debesu valstība. Mēs kā luterāņi ticam, ka debesu valstība jau tagad ielaužas pie mums. Mēs piedzīvojam tik daudz un dažādas svētības šajā ceļojumā. Mūsu Kungs mūs vada! Viena no šīm svētībām ir, ka mūsu labais Gans par mums gādā un arī aicina gādāt par citiem, rādīt mīlestību, bezrobežu mīlestību: Šis aicinājums skan atkal un atkal Bībelē. Kopā ar 5 cilvēku komandu Daugavas Vanagu ASV projektā "Ziedosim 100" atbalstīsim 200 trūcīgus bērnus 4 Latvijas novados un Rīgā, atbalstīsim bērnus ar ziemas jakām, zābakiem, pavadīsim laiku, lūgsim, pateiksimies. Jēzus saka: "Patiesi, patiesi es jums saku: kas tic man, tas darīs tos darbus, ko es daru, un vēl lielākus par šiem darīs." Mēs, Jēzus mācekļi, ceļā ar Viņu mūžīgās dzīvības solījumā. Jēzus saka: "ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība." Lai šie Jēzus vārdi vada mūs šajā Latvijas simtgadē. Viņš ielūdz mūs šajā ceļojumā ar Viņu! Ceļosim? Āmen.

Māc. Dāgs video sprediķī
18. novembra dievkalpojumā
Landmark centrā.

Andra Roethler, vadot
valsts svētku dievkalpojumu.
Abas bildes uzņēma Javier Cedillo.

DRAUDZES DZĪVE

Novembra draudzes padomes sēde

Pagājušā mēneša sēdē padome tikās bez mācītāja, jo viņš brauca pa Latviju sakarā ar Daugavas Vanagu "Ziedosim 100" projektu.

Padome atbalstīja mērķi atvieglot kasiera slodzi saistībā ar apdrošināšanu un ziedojumiem draudzei. Draudzes priekšniece ieteica, pirmkārt, atrast citu veidu vai cilvēku, kas kārtotu draudzes apdrošināšanas lietas. Otrkārt, kasieris pats izteica vēlmi atrast jaunu metodi, kā atzīmēt indivīdu ziedojumus draudzei.

Padome arī runāja par Latvijas simtgades svētbrīdi Landmark centrā.

Svēttrīta Zvanu redakcija

Dāmu saimes ziņas

Novembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Baiba Rudzīte, Skaidrīte Štolcere, Aija Vijuma. Ziedus uz altāra lika Laima Dingley, dāmu saime – Laimas Dingley izkārtotumā, Aija Vijuma. Par sadraudzību rūpējās Laila un Aldis Švalbes, Aija Vijuma, Kristīne Thayer, Benita Štelmachere, Skaidrīte Dombrovska ar māsīcu Astrīdu.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Jaunas cepures, cimdi un šalles Mineapoles trūcīgiem bērniem

Kā esam to veiksmīgi darījuši nu jau četrus gadus, tā arī šogad draudzes nama skatuves zālē bagātīgi rotāsim eglīti ar jaunām cepurēm un cimdiem Mineapoles trūcīgiem bērniem. Šis ir kopējs draudzes un latviešu skolas projekts. Ir iespēja arī izrakstīt čekus Hats & Mittens organizācijai. Paldies Ritai Pelēcei par šīs kalpošanas turpināšanu mūsu draudzē arī šogad! Ziedotās cepures, cimdi un šalles tiks nodotas vietējai labdarības organizācijai Hats & Mittens, kura tālāk tos izdalīs trūcīgiem bērniem.

hats&mittens

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM) LV100 svētku pasākumu organizācijas komiteja saka lielu un sirsnīgu

PALDIES

visiem, kuri organizēja un mācīja, dziedāja, dejoja, muzicēja, rādīja un stāstīja, palīdzēja kā brīvprātīgie mūsu lielajā Latvijas jubilejas pasākumā "Celebrate Latvia Day!" Landmark centrā! Mums kopā izdevās varena, sirsnīga un pacilājoša Latvijas dzimšanas diena!

Div' rociņas, div' kājiņas
Lielu darbu nejaudāja;
Daudz rociņas, daudz kājiņas,
Tās darbiņu padarīja!
/Latviešu tautasdziesma/

Sirsnīgs, liels paldies visiem, kas interesējās par Pērkons: A VR Rockumentary, to noskatoties oktobrī baznīcā vai Landmark centrā novembrī.

Liels, liels paldies ikkatram, kas arī sniedz atbalstu, lai to varētu demonstrēt Māstrichtē, Holandē, filmu festivālā un arī Briselē starp latviešiem Latvijas vēstniecībā.

Nākamā izrāde būs Ņujorkā, grupas "Pērkons" dalībnieki no Rīgas, Ieva Akurātere un Juris Kulakovs, arī būs šajā pasākumā.

Priecāsimies dalīties vairāk par to nākamajos Svētrīta Zvanos!

Korijs Maklauds (Cory McLeod) un Māra Pelēce

LATVIJA 100 Minesotā

Pēdējos gados minesotieši bieži un tiešām pamatoti ir lepojušies ar ļoti rosīgu vietējās latviešu sabiedrības darbību, un jāsaka, tas attiecināms arī uz Latvijas valsts simtgades atceri šeit. Rīcības komiteja, ko izraudzīja Minesotas latviešu organizāciju apvienība (LOAM), gudri izdomāja simtgadi sākt ar svinīgu sarīkojumu/balli 2017. gada 18. novembrī. Sarīkojums izdevās lieliski – ieradās pāri par 350 viesiem, gan lieli, gan mazi, un visi priecājās gandrīz vai “līdz rīta ausmai”. Satikām tur sen neredzētus un daudzus nekad neredzētus tautiešus.

2018. gadā sakarā ar LATVIJA 100 latviešiem te katru mēnesi bija iespēja piedalīties kādā ar latvietību saistītā sarīkojumā, piemēram, varējām sacensties dažādās galda spēlēs; “apceļot Latviju”, stāstot par savu dzimto vietu; palīdzēt svinēt 50. jubileju mūsu vietējai folkloras kopai “Teiksmā”; mācīties adīt latviešu cimdus; baudīt latviešu filmas; klausīties dažādu muzikālo vienību sniegumus; svinēt “Jāņus pilsētā”; kopīgi baudīt Latvijas simtgadei veltīto XXVI Vispārējo Dziesmu svētku noslēguma koncerta pārraidi; piedalīties vai noskatīties volejbola sacensības un pēc tām baudīt sadraudzību pie alus kausa “Utepils” brūzī; izskriet/izbraukt ar riteni Latvijas kontūru latviešu skolas bērnu svētkos; kopīgi mācīties dejot latviešu tautas dejas un rotaļas; vai rādīt savu mākslu foto izstādē latviešu draudzes namā par tēmu “Mana Latvija”.

Šogad novembris šeit kļuva par Latvijas simtgades mēnesi:

1.-30. novembrim Mineapoles publiskās bibliotēkas centrālās ieejas vitrīna lepojās ar lieliski izkārtotu latviešu grāmatu klāstu.

8. novembrī Mineapoles bibliotēkā viesojās rakstniece Nora Ikstena, lasot izvilkumus no savas grāmatas “Soviet Milk” (“Mātes piena” tulkojums).

10. novembrī rakstniece tikās ar vietējo latviešu sabiedrību, arī runājot par minēto grāmatu, šoreiz, saprotams, latviski. Nora Ikstena, kuras romāns 2018. gada Londonas grāmatu izstādē ieguva milzīgu atzinību, ir laikam gan pirmā no latviešu rakstniekiem, kam laimējies iegūt tik plašu starptautisku ievērību (kā zināms, viņas darbs “Mātes piens” patlaban tulkots 25 valodās).

Landmark centrs St. Paulā (Landmark Center in St. Paul, MN), kas ir vietējais daudz kultūru izpausmju atbalstītājs, izsludināja novembri par Latvijai veltītu mēnesi un 18. par Latvijas dienu (Celebrate Latvia Day). Visa mēneša garumā viņi piedāvāja ar Latviju un latviešu kultūru saistītus sarīkojumus, domātus vietējai publikai:

8.-25. novembrim latviešu mākslinieku darbu izstāde “New Art from an Old World”;

7. novembrī mākslinieces Ritas Grendzes stāstījums par viņas mākslas darbiem;

14. novembrī Karl Altau priekšlasījums “ASV, Latvijas un Baltijas valstu attiecības Donalda Trampa (Donald Trump) laikmetā”. Altau ir Joint Baltic American National Committee ilggadējs vadītājs no Vašingtonas, D.C.

18. novembrī Latvijas diena (Celebrate Latvia Day):

12:00 dienā dievkalpojums, ko ļoti iejūtīgi novadīja divas mūsu draudzes locekles Kristīne Kontere un Andra Roethler ar īpašu mūziku un video sprediķi, ko mūsu māc. Dāgs bija atsūtījis no Latvijas. Draudzes lūgšanu teica Laimonis Sproģis.

1:00 atklāšanā mūs uzrunāja abas Minesotas senatores (ar interneta palīdzību), saņēmām sveicienus no St. Paulas pilsētas galvas Melvin Carter, kas bija izsludinājis 18. novembri kā “Celebrate Latvia Day” Minesotas galvaspilsētā.

Sekoja bez pārtraukuma priekšnesumi, kas turpinājās trīs stundas un iesaistīja vairāk nekā 100 latviešu un amerikāņu dalībniekus. Priekšnesumi atspoguļoja latviešu kultūras dažādību. Uzstājās mūsu draudzes un latviešu skolas kori; dejoja mazais un lielais "Pērkonītis"; dziedāja folkloras ansamblis "Teiksma"; "Honorary Latvian Centennial Quartet" (agrākie Cantus dziedātāji); "Veselica" – starptautiska tautas deju dejotāju grupa no St. Olaf College; "Compass Rose Brass Ensemble" spēlēja latviešu tautas dziesmas pūtēju orķestra aranžējumā, nobeidzot programmu ar "Gaismas pils".

Bez priekšnesumiem bija vairākas izstādes, kas iepazīstināja publiku ar Latviju, tās tradīcijām, vēsturi un cilvēkiem. Bija arī nodarbības bērniem un pieaugušajiem, bija mākslas izstāde, "virtual reality" filma un latvisks ēdiens.

Pēc pasākuma sekoja PBLA balvas un ALA atzinības rakstu pasniegšana. ALA valdes loceklis un sporta nozares vadītājs Toms Trautmanis bija ieradies, lai pasniegtu PBLA balvu Dr. Visvaldim Nagobadam.

PBLA atzinības rakstu saņēma Maija Zaeska un ALA atzinības rakstus saņēma Indra Halvorsone un Baiba Olingere. Pēcpusdiena beidzās ar šampānieti un svētku kliņģeri.

20. novembrī režisora Korija Maklauda (Cory McLeod) stāstījums un demonstrācija par viņa vienreizējo projektu "Pērkons – A Virtual Reality Rockumentary".

Jāsaka, ka viss izdevās lieliski – tai dienā Landmark centru apmeklējuši vairāk nekā 650 ieinteresētu personu, pārdoti 1000 pīrāgu, atbildēti neskaitāmi jautājumi, iesaistīti vairāk nekā 100 dalībnieki un brīvprātīgie. 18. novembra svinības Minesotā bija viens no lielākajām Latvijas simtgades sarīkojumiem ASV un svinības bija publicētas vietējā Mineapoles "Star Tribune" avīzē, Minesotas publiskajā radio un televīzijas stacijā.

Par visu šo lielisko devumu pateicība pienākas LATVIJA 100 rīcības komitejai un programmas izpildītājiem. Es neuzdrošinos mēģināt saukt vārdā tos, kas piedalījās sarīkojumu plānošanā, vadīšanā un izpildīšanā, jo tad noteikti kādu aizmirstu, bet LIELAIS PALDIES visiem, kas savu roku pielikuši, lai LATVIJA 100 kļūtu par ievēribas cienīgu notikumu Minesotas sabiedrības dzīvē!

Rita Drone

Latvijai 100 – 18. novembris Landmark centrā bildēs

Augšā: Draudzes koris ar latviešu skolas bērnu kori diriģentes Gunas Kalmītes Skujiņas vadībā. JC.

Vidū: Dejo mazais “Pērkonītis”, vadītāji Ingrīda Erdmane un Kaspars Kalnītis. JC.

Apakšā pa kr.: Dejo lielais “Pērkonītis”, bildē Jānis Barobs ar Elizabeti (Zippu) Čuriskis, vadītāji Kristīne Duņēna Mertz, Kira Birmane un Ingrīda Erdmane. LC.

Apakšā pa labi: Landmark centrs ar balto simtgades reklāmu pie sienas. JC.

Augšā: Dejo lielais "Pērkonītis", vadītāji Kristīne Duņēna Mertz, Kira Birmane un Ingrīda Erdmane. LC.

Vidū pa labi: Ingrīda Kancāns McLaughlin ar vīru pārstāv Baltic Imports rotu galdiņu. JC.

Aleksandrs Konters pie rokdarbiem. JC.

Visas bildes uzņēma Javier Cedillo (JC) un Līvija Carlson (LC).

Pūtēju orķestris "Compass Rose Brass Ensemble" ar Benjamiņu Aļi (trompete) spēlē latviešu skaņdarbus. JC.

Dzied ansamblis
"Teiksmā". JC.

Skatītāji. JC.

Indra Ekmane un
Dāvids Sarma –
lielā "Pērkonīša"
dejojāji. LC.

Mazais un lielais
"Pērkonīti" – kā jūs
skaisti mijāties! LC.

Augšā pa kr.:
Simtgades rīcības
komitejas priekšniece
Baiba Olingere. JC.

Augšā pa labi: Kopskats.
LC.

Vidū: Draudzes koris G.
Skujiņas vadībā un kokļu
ansamblis Noras Lund un
Zintas Pones vadībā. JC.

Apakšā pa kr.: Bijušie
dziedātāji no profesionālā
ansambļa "Cantus". JC.

Apakšā pa labi: "Veselica"
starptautiskā tautas deju
kopa no St. Olaf koledžas.
JC.

2018. gada PBLA balvas laureāts – Dr. Visvaldis Georgs Nagobads
No laikraksta “Laiks”, 2018. gada 17.-23. nov.

Dr. Visvaldis Georgs Nagobads saņem PBLA (Pasaules brīvo latviešu apvienība) balvu par mūža ieguldījumu Latvijas vārda popularizēšanā pasaulē ar savu darbu sporta medicīnā ASV, kā arī par nenogurstošu palīdzību Latvijai, veidojot Latvijas sporta medicīnas pamatus pēc valsts neatkarības atgūšanas.

Visvaldis Georgs Nagobads dzimis 1921. gada 18. novembrī Rīgā, tolaik pazīstamā sabiedriskā darbinieka un Rīgas pilsētas III ģimnāzijas direktora Ernesta Nagobada ģimenē (Visvalža Nagobada māsa ir ievērojamā latviešu diplomāte Aina Nagobads-Ābola). Pēc vidusskolas beigšanas Visvaldis Nagobads uzsāka studijas Latvijas

universitātes Medicīnas fakultātē. Pēc pirmajiem diviem studiju kursiem sākās karš, un V. Nagobadu iesauca leģionā, kur viņš dienēja sanitārajā rotā un strādāja frontes slimnīcā kopā ar citiem latviešu ārstiem. 1944. gadā V. Nagobads nonāca bēgļu nometnē Tībingenā, Vācijā. 1947. gadā kopā ar citiem trimdas mediķiem Eslingenā, Vācijā nodibināja Latviešu ārstu un zobārstu apvienību (LĀZA), kas kļuvusi par spēcīgu mediķu organizāciju ārpus Latvijas. 1951. gadā Tībingenas universitātē Visvaldis Nagobads pabeidza medicīnas studijas un ieguva ārsta diplomu. Pēc tam izceļoja uz ASV, kur studēja rezidentūrā Minesotas universitātē.

1958. gadā Nagobads uzsāka darbu par Minesotas universitātes hokeja komandas ārstu, bet 1967. gadā kļuva par ASV hokeja valstsvienības ārstu, kur strādāja līdz 1990. gadam. Viņš bija ne tikai komandas ārsts, bet arī padomdevējs trenerim un sportistiem. Dr. V. Nagobads tieši piedalījies tās spožās uzvaras kaldināšanā, ko 1980. gadā guva ASV hokeja komanda, uzvarot pasaules hokejā dominējošo Padomju Savienības komandu Leikplesidas (NY) Olimpiskajās spēlēs.

Visvaldis Nagobads ir pirmais latviešu ārsts, kurš 1984. gadā ieguvis Fellow American College Sports Medicine gradu, kā arī pirmais latvietis un pirmais ārsts, kurš uzņemts ASV hokeja Slavās zālē (Hall of Fame).

Visvaldis Nagobads ir sarakstījis grāmatu “Gold, Silver, Bronze” (2016. gadā), kas guvusi plašu atzinību kā ASV, tā arī dzimtenē.

Dzimtenes mīlestības vadīts, viņš ilgu laiku palīdzējis Latvijas sportam un sporta medicīnai, palīdzējis organizēt Latvijas ārstu tālākizglītošanos ASV un sadarbības veidošanu ar kolēģiem Eiropā. Dr. V. Nagobads arī palīdzējis likt pamatus sporta medicīnas attīstībai Latvijā pēc neatkarības atgūšanas, par ko apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Dr. V. Nagobads kā līdzdalībnieks un atbalstītājs darbojies Trīs zvaigžņu spēļu ceļojumos Latvijā, bijis arī Amerikas latviešu apvienības Sporta nozares valdes loceklis.

“Balvu pelnījuši daudz krietnu cilvēku pasaulē, bet Amerikas latviešu apvienības izvēle šogad ir Dr. Visvaldis Georgs Nagobads. Viņš pārstāv sporta nozari, kuras pārstāvji ne tik bieži kļūst par PBLA balvas kandidātiem,” izvēli pamato ALA valdes priekšsēdis Pēteris Blumbergs.

PBLA balvas apmērs ir 2,500 ASV dolāru, ko apbalvotajam viņa mītnes zemē reizē ar diplomu pasniedz Latvijas neatkarības pasludināšanas aktā 18. novembrī. To piešķir ik gadu kopš 1963. gada, lai apliecinātu cieņu un izteiktu Rietumos dzīvojošo latviešu pateicību izciliem zinātnes, sabiedriskiem un mākslas darbiniekiem, kā arī jaunatnes audzinātājiem un izciliem fiziskās kultūras pārstāvjiem, kas ar saviem darbiem un sasniegumiem ir palīdzējuši cittautiešiem izprast latviešu tautas brīvības centienus, ir cēluši godā un popularizējuši latviešu vārdu, kā arī snieguši paliekamas mākslas vērtības. PBLA pārstāvniecība

Bildē augšā no kr. ALA (Amerikas latviešu apvienības) Sporta nozares vadītājs Toms Trautmanis ar Dr. Visvaldi Nagobadu 18. novembrī Landmark centrā Mineapolē pēc balvas saņemšanas. Bilde: Javier Cedillo.

PBLA atzinības rakstu saņēma Maija Zaeska (bildē viena pati, uzņēma Javier Cedillo). Sagaidot Latvijas simtgadi ALA (Amerikas latviešu apvienība) piešķīrusi atzinības rakstus izciliem latviešu sabiedriskiem darbiniekiem ASV. Mineapolē – Baiba Olingere (bildē pa kr.) un Indra Halvorsone (bildē pa labi, uzņēma Javier Cedillo).

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonda 2018. gada balva Mārai Zoltnerei

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonds piešķir gadskārtēju balvu pārmaiņus literatūrā un mākslā, rakstniekiem/dzejniekiem un gleznotājiem/māksliniekiem, kas ar saviem darbiem ir rosinājuši un bagātinājuši mūsdienu mākslu un literatūru, dzīvojot ārpus Latvijas. Balvas lielums ASV \$20,000.

2018. gada mākslas balva ir piešķirta Mārai Zoltnerei (bildē) par saistošo, eksperimentālo un raženo darbu, kas savij dažādus vizuālās mākslas paveidus (fotogrāfiju, video filmu, tēlniecību, gleznas) jaunā mākslas darbā, tā aicinot, pat izprovocējot ikvienu skatītāju par to domāt un to izjust. Šī balva tiek Mārai piešķirta atzinībā par paveikto darbu un arī ir domāta kā atbalsts un skubinājums turpināt radīt.

Dzimusi 1962. gadā, Māra Zoltnere ieguva bakalaura grādu mākslā Viskonsīnas universitātē – Stout (UW-Stout). 1996. gadā Māra ieguva MFA grādu mākslā Minesotas universitātē un doktora grādu Anglijas Līdsas universitātē. Visā viņas starpnozaru darbībā Zoltnere rada darbus, kuru attīstība notiek, vērojot ikdienišķo dzīvi. Viņas prakse savstarpēji saistīta ar ikdienas notikumu robežu un personīgo atmiņu. Zoltnere strādā ar multimediju iekārtām, zīmēšanu, skaņu, digitālām fotogrāfijām, video un 3D stereoskopisko video. Māras darbi ir bijuši izvietoti Nacionālajā fotogrāfijas, filmas un televīzijas muzejā Anglijā, Vaismanu muzejā (Weisman Museum) ASV, kā arī Valkera mākslas centrā (The Walker Art Center) ASV. Mārai ir bijušas izstādes Albānijas Nacionālajā galerijā, Dean Clough galerijā Anglijā, Leeds Metropolitan galerijā Anglijā, Fargo mākslas muzejā ASV, Mineapoles mākslas institūtā un Alternatīvajā muzejā ASV. Viņa ir McKnight fonda māksliniece vizuālajā mākslā un Bush fonda mākslinieku kolēģe. Pašlaik viņa māca Pratt MWP, Utica, New York, laika un kustības nodarbības un digitālo kino.

Vienreizēja tikšanās un iepazīšanās ar rakstnieci Noru Ikstenu Dvīņu pilsētās

Jānis Dimants par ceturtdienu, 8. novembri

Svētrīta Zvanos tika plaši izziņots par Noras Ikstenas ierašanos Dvīņu pilsētās un uzstāšanos latviešu un amerikāņu publikās. Dzīve ir saistīta ar daudziem sagādīšanās notikumiem. Kā Nora nokļuva Mineapolē? Ļoti vienkārši, teica Indra Halvorsone – autorei bija paredzēta uzstāšanās Sietlā 18. novembra atceres sarīkojumā, ceļā uz turieni tika apsvērtā iespēja vispirms piestāt arī Mineapolē. Un tā arī notika. Tika izmantota radusies izdevība, kas tautiešos radīja lielu prieku par šāda pozitīva risinājuma izkārtošanu.

Un tā, viena no populārākajām rakstniecēm Latvijā, romāna “Mātes piens” (Soviet Milk) autore palika Dvīņu pilsētās uz vairākām dienām, tiekoties ar latviešiem un amerikāņiem savās uzstāšanās reizēs.

Nora bija apmetusies pie Arnolda un Larisas Ozoliem viņu skaistajā un viesmīlīgajā mājā, kur viņi gādāja par viesņus labklājību. Paldies Ozoliem! Piekdien, 9. novembrī bijām ielūgti tur uz vakariņām.

Nora lasīja no savas angļu valodā tulkotās grāmatas “Soviet Milk” amerikāņu publikai ceturtdien, 8. novembrī Centrālajā Mineapoles bibliotēkā. Norisi vadīja Indra Halvorsone. Uz šo lasījumu bija ieradušies vairāk kā 30 klausītāji, kas sastāvēja no latviešiem un amerikāņiem, 3:1 proporcijā. Pirms lasīšanas rakstniece apskatīja latviešu grāmatu izstādi bibliotēkas telpās. Tad visi devās uz otrā stāva telpu, lai klausītos Noras lasījumu.

Baiba Olingere klātesošos iepazīstināja ar Noru Ikstenu, īsi pastāstot par rakstnieces literāro, zvaigžņoto ceļojumu līdz “Soviet Milk” izdošanai – jau 24 valodās. Nora nolasīja divus īsus fragmentus no “Soviet Milk”, kam sekoja tuvāki, saistoši paskaidrojumi par darba tapšanu un attīstību. Un tā mēs šķīrāmies, pacilāti un gandarīti.

No Mineapoles Nora Ikstena devās uz Sietlu, un tad uz Japānu, lai iepazīstinātu japāņus ar grāmatu “Soviet Milk” cerībā, ka tā tiks tulkota arī japāņu valodā. Noras pūrā ir vairāk kā 26 grāmatas, sarakstītas latviešu valodā.

Bija pusdienu laiks, trijātā ar Skaidrīti Štolceri devāmies uz Murray's restorānu, lai mielotos ar īstu steiku, kas atrodams tikai Amerikas vidienē. Tas tik lieliski garšoja mūsu rakstniecei!

Iesakū un mudīnu visus izlasīt abas grāmatas – “Mātes piens” un “Soviet Milk”, jo katra dos savu nokrāsu un nianšu – kopsaucēju. Tas tikai parādīs mūsu valodas skaistumu savā paralēlē ar citām valodām un otrādi.

Sirsnīgs paldies Norai par būšanu kopā ar mums!

Nora Ikstena ciemojas pie latviešiem baznīcā

Inta Lāčplēse par sestdienu, 10. novembri

“Mīlestība ir labāka par dzīvi, un dzērves lido augstāk par debesīm”, tā rakstīja Nora Ikstena savā pirmajā grāmatā “Dzīves svinēšana”. Pēc vairāk kā 20 gadiem rakstniece pati lido augstāk par dzērvēm. Dienā, kad lasīsim Svētrīta Zvanus, viņa jau būs pabijusi Mineapolē, Denverā, Sietlā, Tokijā un jau atgriezies savās mājās Ikšķilē. Paldies Indrai Halvorsonei, ka viņa mūs saveda kopā uz pāris dienām un ceru, ka vēl ilgāk.

Mūsu tikšanās dienā aizbraucām uz Como botānisko dārzu, kur Nora priecājās kā bērns starp orhidejām un milzīgajām papardēm. Tur aizsākās mūsu saruna, kas turpinājās sestdien latviešu draudzes namā. Zāle pildījās ar cilvēkiem, kam tuva literatūra, kultūra un interese par notiekošo Latvijā. Tik pozitīvu noskaņojumu sen nebiju izjutusi. To sajutusi arī Nora. Uz jautājumu, vai Nora raksta dienasgrāmatu, viņa atbildēja, ka to nekad nav darījusi. “Ja eju mežā, tad sēņoju, ja esmu virtuvē, tad gatavoju, ja esmu dārzā, tad ravēju.” Skolas gados Norai paticis sākt teikumu ar “bet”, taču literatūras skolotāja aizrādījusi, teikdama: “Kad būsi liela rakstniece, tad varēsi.” Nepilna stunda aizskrēja nemanot, gluži tāpat kā dienas un gadi, kas mums atvēlēti. Jautājums tikai, kādus cilvēkus mēs satiekam un paturam. Imants Ziedonis, Dzintars Sodums, Dainis Īvāns, Jānis Jaunsudrabiņš – Noras Ikstenas iedvesmotāji.

Man ir bijusi citāda dzīves svinēšana padomijas gados, ne tik skarba kā Norai, taču ir kaut kas tāds, kas paceļ viņu pāri visam. Vienkāršība, tiešums, liels stāstnieces talants un sirsnība. Zinu, ka Norai nepatīk sacukurotas lietas ne sadzīvē, ne literatūrā, tāpēc esam aplaimoti, ka Latvijas 100. dzimšanas dienas priekšvakarā zelta putekļu pieskāriens mums ticis no lielas rakstniece. “Caur tevi mana dzīve atgriežas pie manis”, Nora Ikstena grāmatā “Vīrs zilajā lietusmēteliņā”. Interviju filmēja un ierakstīja Māra Pelēce.

Noras Ikstenas grāmatas

Skaidrīte Štolcere

Nora Ikstena (dzimusi 1969. gada 15. oktobrī Rīgā) ir latviešu rakstniece, Triju Zvaigžņu ordeņa virsniece. Nora studēja filoloģiju Latvijas universitātē (1987-1992), angļu valodu un literatūru Kolumbijas universitātē Missouri pavalstī (1994-1995).

Lasīšanas pulciņš lasīja romānu “Dzīves svinēšana”. Grāmatā ir mirusi Helēnas māte Eleanora, visai savdabīga sieviete, kas uz savām bērēm jau laikus uzaicinājusi katoļu priesteri. Viņam jāsameklē septiņi Eleanoras dzīvē svarīgi ļaudis, kuriem katram pie kapa jānolasa kāds psalms. Naktī pēc bērēm šie septiņi cilvēki stāsta savas atmiņas par viņu.

Sadarbībā ar dzejnieku Imantu Ziedoni sarakstīts biogrāfisks darbs “Nenoteiktā bija”. Noras Ikstenas pierakstītās Imanta Ziedoņa bērnības atmiņas ir līdzīgas Jaunsudrabiņa “Baltai grāmatai” un Brigaderes “Dievs, daba, darbs”. Lasot šo grāmatu, iepazīnos ar Ziedoņa bērnības un skolas gaitām. “Vismīļākā bērnības atmiņa Imantam Ziedonim ir tā, kā viņi ar mammu brauc uz tirgu pārdot žāvētas zivis. Lai no rīta nokļūtu Āgenskalnā, no Ragaciema jāizbrauc vakarā. Ceļā visa nakts. Lai puika aizmidzis neizkristu no ratiem, mamma viņu sev piesien pie mēteļa pogas.” “Vecāmāte visus mierināja. Neuztraukšanās miers. Viss būs labi. Vienā mierā, vienā mierā. Klusu gāja, visu izdarīja, garšīgi ēst taisīja.” “Mammiņa bija ļoti devīga, ne tā kā tētiņš – laipnīgs, mīlīgs, bet skops. Mammiņa nevarēja ciest, ka es lasu. Tāda laika tērēšana, kad darbi gaida. Viņa mani pusvāciski lamāja – atkal “ceitungen”, ko es te atkal darot. Man bija jālaižas prom, lai varētu lasīt, sienaugšā pazust, tur varēju lasīt, rakstīt.” Es šo grāmatu ieteiktu skolēniem. Grāmata ir ļoti viegli lasāma ar daudzām fotogrāfijām.

Grāmata “Mātes piens” stāsta par Otrā pasaules kara beigām Latvijā un vēsta par triju paaudžu sieviešu likteņiem. Meitai ir uzdevums turēt pie dzīvības māti, kura liegusi viņai savu pienu, lai meita nepārmantotu viņas sāpes un izmisumu, ko viņa izjuta par Latvijas likteni. Arī šo grāmatu lasīšanas pulciņš izlasīja. Visas trīs grāmatas atrodas mūsu baznīcas bibliotēkā.

Simtgades mākslas izstāde Landmark centrā

Šī gada novembrī Landmark centrā St. Paulā "Celebrate Latvia" simtgades svinībās bija skatāma arī latviešu mākslas izstāde. Tā tapa kopā ar Lindas Treijas, ALMAs (Amerikas latviešu mākslinieku apvienības) priekšnieces palīdzību un Līgas Ejupes, Gaņezera Klinklāva galerijas vadītājas, konsultāciju. Pateicoties Gaņezera mākslas galerijas kolekcijai, izstāde pamatā bija daudzveidīgāka ar gleznām, kas parasti nav skatāmas daudzās Dvīņu pilsētu mājās vai draudzes telpās. Landmark centra North Gallery izstādes programmu vada Judy Brooks, kura arī ļoti palīdzēja realizēt šo izstādi gan ar idejām, gan visu uzstādot.

Linda Treija par izstādes tēmu raksta:

"Latvijas kultūras attīstības procesā nozīmīgu lomu ieņem arī trimdas jeb diasporas māksla laika posmā no 20. gs. vidus līdz mūsdienām. Tā iezīmējas ar vairākām latviešu mākslinieku paaudzēm. Sākuma paaudzi pārstāv spēcīgie, Latvijā studējušie un tur atzinību guvušie mākslinieki. Viņus raksturo latviskās glezniecības tradīciju turpināšana svešatnē.

Amerikā izglītību guvušie un jauno mākslas virzienu iedvesmotie, veido nākošo paaudzi. Viņi meklē jaunus izteiksmes veidus un mākslas tehnikas. Viņu darbos var sajust zināmu identitātes maiņu, kas rodas vienām kultūras iezīmēm pārklājoties ar citām.

Trešās paaudzes latviešu izcelsmes mākslinieki pieder pie diasporā dzimušās un izstudējušās paaudzes. Šiem māksliniekiem Amerika, Kanāda jau ir dzimtene un ar Latviju attiecības ir izteikti savādākas nekā vecākajai trimdas paaudzei. Protams, arī šajā paaudzē ir mākslinieki, kas apzināti veido projektus ar kultūrvēsturisku tēmu, tieši sakņojoties savās latviskajās izjūtās. Šī izstāde ir veidota kā neliels ieskats latviešu vairāku paaudžu mākslas darbos, kuriem cauri vijas latviskās identitātes dzīpars. Tas ir pavediens, kas ieaužas vispārējā Latvijas simtgades segā, padarot to greznāku un daudzveidīgāku."

Mākslas izstādes darbi bija kā atsevišķi "lodziņi" uz Latviju. Šie "lodziņi" bija īpaši arī trimdas laikos, kad regulārs tiešais kontakts ar Latviju vai latviešiem Latvijā nebija iespējams, kā tas ir šodien. Minesotā it sevišķi populāri bija Kalmītes lauku skati. Gūtmaņa gleznās mēs redzējām Vecrīgas skatus vai nu pār Daugavu no Ķīpsalas puses, vai arī pilsētas torņus no bruģēto ielu skatu punkta. Vecākai paaudzei šie "lodziņi" varbūt līdzinājās pašu atmiņām un izraisīja dažādas emocijas, kuras mākslinieki, katrs savā veidā, ar otru spēj radīt. Daļa darbu pārstāvēja latviešu tautas vispārējās pieredzes "lodziņus". Caur tiem varēja saskatīt tādus mākslinieku darbus, kā piemēram, Dajevska tautiskās romantikas skatu un Austras Ogules ekspresionistisko ogles zīmējumu "Departure".

Kristas Vārsbergas darbs "Latvija – Sadalīta, Izkaisīta" uz deviņiem paneļiem pārkrāso un pārkārto Latvijas karti "Apceļo savu dzimto zemi!", kas paaudžu paaudzēm trimdā bija pazīstama no klašu telpām. Ginta Grīnberga astoņas pēdas garā, pulētā tēraudā veidotā "Stopu sakta" ceļ gaismā seno, dižo latviešu simbolu. Ritas Grendzes darbs no darba Study for "One hundred signs for those seeking light" arī bija apskatāmi galerijā. Gala darbs bija piecdesmit šāda veida panēli, kuri bija izstādīti Latvijas nacionālās bibliotēkas "Gaismas pils" instalācijā 2017. gadā. Grendze savieno senos latviešu galdadrānu un dvieļu austos drellu rakstus ar latviešu grāmatu lapām. Krista Svalbonas jau vairākus gadus strādā ar tēmām par imigrāciju. Viņas darbā "Augsburg 1" izmantotas Dīpīšu nometņu laikā rakstītās vēstules, kuru teksts ir izgriezts ar lāzera palīdzību. Trijās kārtās, pigmentētais un burtu mežģinīs izgrieztais materiāls, veido dīpīšu nometnes ēkas formu, ar ēnām radot dziļumu un telpas izjūtu.

Šī izstāde, savienojot dziļi personiskos ieskatus par latviešu simboliem un tautas piedzīvojumiem, kā arī parādot mākslas virzienu meklējumus diasporas mākslinieku paaudzēs, deva mums iespējamību skatīt kopā un arī redzēt jaunā gaismā dažādos laikos un vietās tapušos darbus. Māra Pelēce

Uz izstādes zāles sienām izveidojās interesanti salikuma skati ar atšķirīgu paaudžu mākslinieku darbiem. **Bildē augšā no kr.:** Kalmīte "Rija", Dajevskis, Svalbonas "Migrants". **Bildē lejā no kr.:** Rita Grendze un Māra Pelēce pie Landmark centra ēkas, kur bija izlikts Latvijas simtgades notikumu plakāts.

Veiksmīga sadarbība ar Latvijas Republikas vēstniecību Amerikas Savienotajās Valstīs Latvijas vēstures izstādes sakarā

Plānojot Latvijas jubilejas pasākumu Celebrate Latvia Day Landmark centrā, galvenokārt domājām par amerikāņu publiku, kuru gribējām tuvāk un plašāk iepazīstināt ar Latviju, tās sasniegumiem un, sevišķi svarīgi, ar mūsu valsts vēsturi.

Kur meklēt īsu, pārskatāmu izstādi angļu valodā? Vērsāmies ar lūgumu Latvijas Republikas Ārlietu ministrijā, kuri to pārsūtīja Latvijas Republikas vēstniecībai Amerikas Savienotajās Valstīs.

Vēstniecības trešais sekretārs komunikāciju un publiskās diplomātijas jomās Artūrs Saburovs palīdzēja mums tikt pie Latvijas vēstures izstādes “Latvijas gadsimts”, kas ir mobilā versija no izstādes, ko kopīgi veidojuši vairāk nekā 65 Latvijas muzeji un kas apskatāma Latvijas Nacionālajā Vēstures muzejā no 2018. gada 4. maija līdz 2021. gadam. Izstāde Latvijā un Ārlietu ministrijas izstādes mobilā versija veidotas vienotā dizainā un stilistikā. Ekspozīcijas koncepts – “Kas ir Latvija?” izceļ katram laika posmam raksturīgās vērtības, norises un cilvēkus, atklājot mainīgo attieksmi un redzējumu par Latviju.

Lai izstādi varētu izgatavot un īstenot Mineapolē (kvalitatīva plakātu drukāšana maksā lielu naudu!), ar Artūra Saburova palīdzību Latviešu organizāciju apvienība Minesotā (LOAM) iesniedza pieteikumu finansiālam atbalstam Ārlietu ministrijas Latvijas valsts simtgades publiskās diplomātijas programmai (sīkāk info: <https://www.mfa.gov.lv/ministrija/arlietu-dienests-latvijas-valsts-simtgadei>). Pieteikums tika apstiprināts, un varējām nodrukāt un izstādīt kvalitatīvu izstādi, ko ar lielu interesi apskatīja daudzie simti Latvijas jubilejas pasākuma apmeklētāju!

LOAM un Latvijas simtgades pasākumu organizācijas komiteja izsaka lielu pateicību Latvijas Republikas Ārlietu ministrijai, Latvijas Republikas vēstniecībai ASV un personiski vēstniecības trešajam sekretāram Artūram Saburovam par atbalstu un veiksmīgo sadarbību.

Indra Halvorsone, Latvijas simtgades pasākumu organizācijas komitejas dalībniece

Eau Claire stipendiāti pie vēstures izstādes.

Latvia celebrates 100 years of independence

Pioneer Review: Philip, South Dakota, Thursday, November 15

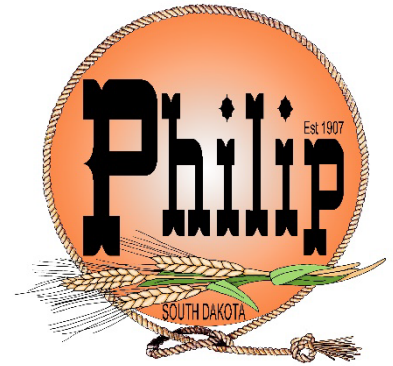
The late Dr. George Mangulis and his wife, Rasma Lielmane of Philip originated from the country of Latvia. Latvia will be celebrating their 100th Anniversary of Independence on November 18. The City of Philip began flying the Latvian flag on August 30, 1991 in honor of Dr. Mangulis who, when he passed away in December, 2009, had served the community for over 50 years.

The following information was taken from a story in the Pioneer Review – November 11, 1993.

On November 18, 2018, Latvia will celebrate 100 years of independence. Latvia was ruled by Russia from 1795 until World War I. Due to internal problems, Russia left Latvia defenseless against the German invasion in April 1918. When the German monarchy collapsed in November 1918, the Latvian Democratic Parties proclaimed the country independent on November 18, 1918, which is the date that Latvia recognizes their independence.

That independence was short-lived. The country remained in Russian control until May of 1919, when combined anti-Soviet German and Latvian forces expelled the Russians. On November 11, 1919 Latvian forces gained victory over imperialistic Germans. By early 1920 Latvians gained de facto independence. In June, 1940 Soviet Russia invaded, only to be followed in 1941 by Nazi Germany, and by the Russian Soviet Union in autumn of 1944.

When it came to recognizing the independence of Latvia, Philip's mayor Nancy Ekstrum didn't wait around for President George Bush. On Friday, August 30, 1991, Ekstrum signed an official proclamation recognizing the independence of the Republic of Latvia. The Latvian flag joined the American flag and the South Dakota flag to fly over Main Street, in front of the Lasting Legacy.

Atskatoties uz Latvijas braucienu un sagaidot lielo simtgadi

Biju šovasar Latvijā, kur satiku radus un draugus, piedzīvoju dziesmu un deju svētkus, un, galvenais: pārliecinājos, ka latviešu tauta dzīvo un dzīvos!

Kāpēc man ir tāds optimisms? Vispirms mani iedvesmoja dziesmu un deju svētki, kur piedalījās 43,000 dziedātāju, dejotāju un mūziķu no visas Latvijas un no visas pasaules. Padomājiet, svētku gājiens cauri Rīgas ielām ilga 7 stundas! Laiks bija auksts, mēs salām, bet bijām laimīgi. Pat no maziem Latvijas miestiniem dažkārt piedalījās 3, 4 vai 5 ansambļi. Piedalījās visi vecumi, arī viena vecāku ļaužu grupa ar nosaukumu "Kamēr vēl var". Tas iepriecināja.

Mani iedvesmoja satiktie radi un draugi. Manu radu pulkā ir jauni cilvēki, kuri veiksmīgi strādā datoru jomā. Viena mana radniece vairākus gadus strādāja Anglijā, bet nu jau atgriezusies Latvijā. Vispār mani iedvesmo cilvēki, kuri tiecas pēc latvietības. Viena mana paziņa, puslatviene, uzauga Spānijā, ģimenē, kur nerunā latviski, taču viņa nolēma iemācīties tēvu valodu. Šī jaunā sieviete aizbrauca uz Latviju, samācījās valodu – un ne tikai. Apprecējās ar īstu Latgales puisī – un nu jau atvase ir klāt.

Atgriežoties pie Latvijas piedzīvojumiem, protams, redzējām daudz problēmas Latvijā, ir cilvēki, kuri nevar atrast piemērotu darbu un daži jau ir pametuši cerības. Tai pašā reizē var sastapt cilvēkus, kuriem ir ārkārtīgi liels darba prieks. Mani iepriecināja rotkalis Uldis Melbergs, ko sastapām Kuldīgas vecpilsētā, kur viņam ir darbnīca. Viņš apzinīgi strādā, veidojot latviskās rotas pēc seniem motīviem ar patiesu amatnieku godu. Arī es tagad valkāju viņa veidoto Nameja gredzenu. Tādi latvieši mani iepriecina.

Bija prieks redzēt, ka Latvijas piederība Eiropas Savienībā un NATO ir nesusi daudz laba. Protams, ir gadījumi, kad nauda tiek izšķērdēta. Redzams arī, ka nauda tiek lietderīgi ieguldīta – piemēram, var redzēt pilsētu attīstību, brīnišķīgas strūklakas Kuldīgas un Cēsu vecpilsētās, kur bērni ar prieku plūncājas. Latvija attīstās un, šķiet, ka arvien vairāk tūristu brauc uz Latviju. Mani pārsteidza Skrundas muiža, brīnišķīga viesnīca un restorāns Ventas krastos. Tur mūs apkalpoja latviešu viesmīlis, jauns cilvēks, kurš bija izglītojies Šveicē un atgriezies Latvijā. Ļoti laipns, ļoti prasmīgs.

Iepriecināja arī daba – peldes Baltijas jūrā un pastaigas pa priežu mežiem, kur atradām mellenes, zemenes un avenas.

Vislielākais prieks man ir par visjaunākajiem Latvijas pilsoņiem. Mans radnieks Rīgā, 3 gadus vecais Kārlis juniors, kopā ar saviem bērnudārza draugiem novembrī dūšīgi atzīmēja Latvijas valsts svētkus. Audzinātājas bija satuntuļojušas bērnus jakās un cepurēs, un tad visa grupa devās pie Brīvības pieminekļa, kur jaunie cilvēki nolika ziedus. Tas mani iepriecināja, jo tā ir mūsu nākotne.

Un tādēļ mans uzsaukums šodien ir nevis nolaist rokas un domāt, ka viss ir beidzies. Taisni otrādi, darīsim katrs, ko varam, Latvijas labā. Runāsim latviski! Pieminēsim Latviju savās lūgšanās!

Palīdzēsim, kur varam, jo latviešu tauta dzīvo un dzīvos! Ingrīda Cāzere

Bildē: Ingrīda ar vīru Kārli atzīmēja Latvijas Republikas simtgadi kopā ar Arizonas latviešu klubu šī gada 17. novembrī Fēniksā.

Redakcijas piezīme: Ingrīda mācījās mūsu draudzes svētdienas skolā, pēc tās pabeigšanas viņa kļuva par skolotāju un teicami mācīja ticības mācību. Viņa kļuva par populārāko skolotāju ticības mācībā, ko apliecināja daudzie viņas skolēnu atmiņu raksti grāmatā – Mineapoles/St. Paulas latviešu skolas atmiņas.

Daugavas Vanagu ASV projekts “Ziedosim 100” atbalsta 200 Latvijas bērnus

Pirms gada Daugavas Vanagi ASV (DV ASV) izveidoja projektu “Ziedosim 100” ar mērķi atbalstīt 100 Latvijas trūcīgus bērnus un bāreņus Latvijas simtgadē. Izskanēja aicinājums ASV latviešiem ziedot \$100 šim svētīgajam mērķim, cerot sasniegt \$10,000 ziedojumos.

DV ASV zemes valde nolēma, ka šo projektu realizēs izdales braucienā, kur trimdas jaunieši personīgi apciemos un atbalstīs 100 Latvijas bērnus tieši Latvijas simtgadē. Šī gada vasaras beigās bija ienākuši \$7,000 ziedojumos, tad nākamajos mēnešos notika brīnums – kopumā saziedoja \$22,000 no DV ASV nodaļām, draudzēm un indivīdiem. Kopumā mēs varējām atbalstīt 200 bērnus! Milzīgs paldies visiem ziedotājiem! Saziedotie līdzekļi tika 100% izlietoti bērnu vajadzībām.

Sazinājāties ar sociālajiem dienestiem Latvijā un precizējām visvairāk vajadzīgo atbalstu. Sapratām, ka visvairāk atbalsts nepieciešams trūcīgiem bērniem (tai skaitā daudzbērnu ģimenēs un audžuģimenēs). Mazāk vajadzības bija bērnunamos, uzzinājām, ka tur derētu kāda kopīga dāvana/atbalsts.

Ko tad dāvināsim bērniem? Ideja atklājās sakarā ar to, ka izdale plānota Latvijas simtgadē, novembrī, un ka Latvija ir ziemeļu valsts. Atbalstā galvenokārt ietilpa ziemas virsjakas, ziemas zābaki un skriešanas apavi. Bērnus, kurus atbalstījām, ieteica sociālie dienesti, labdarības organizācijas un lauku skolas.

No 19. līdz 23. novembrim mūsu izdales komanda Latvijā, 13 punktos 4 Latvijas novados un Rīgā, izsniedza atbalstu un pavadīja pusotru stundu katrā punktā, esot kopā ar Latvijas bērniem. Izdales bija iepriekš saplānotas un notika sociālajos dienestos, bērnunamos, bērnu un ģimeņu atbalsta centros un labdarības organizācijās. Izdales komandā sastāvēja: projekta vadītājs mācītājs Dāgs Demandts (Mineapole, ASV), projekta vadītāja palīdze Aina Budrēvica (Toronto, Kanāda), Katrīna Tauriņa (Toronto, Kanāda), Vanesa Putniņa (Mineapole, ASV), Ineta Gritāne (Viļāni, Latvija), Rūdolfs Beitāns (Viļāni, Latvija). Ineta un Rūdolfs abi no Latvijas Vanagiem. Atbalstā ietilpa 63 ziemas virsjakas, 68 ziemas zābaki, 27 botes, Zvaigzne ABC dāvanu kartes un Laimas “Krējuma” šokolādes tāfeles, 5 stipendijas LV audžu ģimenēm un centram “Marta”, velo trenāžieris un galda spēles Lejasstrazdu bērnunamam, projektors un ekrāns bērnu atbalsta centram “Roku rokā” Rīgā, un dāvanu kartes 100 EUR vērtībā vienam leģionāram un vienai simtgadniecei.

Mūsu izdales maršruts un programma bija intensīva. Katrā punktā klātesošos iepazīstinājām ar projektu, ar komandu, stāstījām par DV ASV vēsturi un darbību. Lūdzām arī, lai katrs bērns, viņu vecāki, visi klātesošie dalās ar vienu lietu, ar ko lepojas, esot latvietim. Lietas, ko cilvēki minēja: Latvijas daba, folklorā, dziesmas, valoda, himna, bērni, nākotne un daudz kas cits. Tad pateicāmies, noskaitījām lūgšanu, Tēvreizi un nodziedājām “Dievs, svētī Latviju!” Tad, lai izkustētos, spēlējām kādu spēli, kam sekoja šķēršļu gājiens, kur bērni piedzīvoja/dzirdēja par to, ar ko Latvija lepojas. Bērni iepazīs ar lietām, kuras ir latviešu izgudrotas, kā piemēram: VEF-Minox, Laimas šokolāde, džinsu materiāls, Latvijas mikroautobuss RAF Latvija, koraļļu pili un Arvīdu Blūmentālu – krokodīlu mednieku. Mūsu izdales komandas dalībnieks Rūdolfs Beitāns stāstīja par florbolu, sportu, kuru viņš jau vairākus gadus spēlē. Tad, atkarīgi no telpām, katrā vietā vai nu uzspēlējām vienu prāta asināšanas spēli par Latviju vai florbola spēli. Tad bijām gatavi izsniegt atbalstu bērniem. Mums bija papildus izmēri līdzīgi gadījumā, ja kādam bērnam nederēja sagādātā prece. Visas ziemas jakas, zābakus un skriešanas apavus iegādājāmies veikalā “Sportland”. Preces, ko dalījām, bija arī ļoti augstas kvalitātes. “Sportland” un īpaši veikala vadītājs Māris Šteinbergs mums ļoti daudz palīdzēja izpildīt visas bērnu vajadzības. Paldies “Sportland”!

Mūsu izdales maršruts sākās pirmdien, 19. novembrī, agri no rīta, kad sākām sagatavošanās darbus DV pārstāvniecībā Rīgā, kur arī atbalstījām 3 audžuģimenes, katrai \$250 eur stipendija un 3 bērniem ziemas apģērbs. Tad devāmies uz latviešu leģiona karavīru Brāļu kapiem Lestē, kur apskatījām kapus. Pēc kapu apskates devāmies uz Saldu, kur bija mūsu pirmā izdale. Saldū mums arī piedāvāja Laima un John Dingley no Minepaules, un Daniēls Godiņš, kurš daudz palīdzēja pirms projekta ar organizatoriskiem darbiem. Katrā vietā atbalstījām starp 10 un 15 bērniem. Vakarā nakšņojām Lejasstrazdu bērnunamā, kur pavadījām laiku, spēlējot galda spēles ar bērniem. Nākamajā rītā, otrdien, 20. novembrī, atbalstījām Dobeles novada bērnus, kā arī apsveicām leģionāru Laimoni Ezergaili, kuram palika 95 gadi 18. novembrī. Pēc izdales mums bija mazliet laiks apskatīt Jelgavu – pili, Kurzemes hercoga kapenes, uzkāpām Trīsvienības baznīcas tornī. Pēcpusdienā rīkojām izdali kafejnīcā “Zemnieku cienasts”, kur sadarbojamies ar labdarības organizāciju “Biedrība Tuvu”, kur atbalstījām 10 bērnus. Vakarā nakšņojām pie Lietuvas robežas netālu no Neretas. 21. novembra rītā atbalstījām bērnus Viesītē, kur arī uzspēlējām florbola spēli. Pusdienas baudījām Sunākstes pamatskolā un sekoja izdale 10 trūcīgiem skolas bērniem. Vakarā noturējām svētbriķi Varakļānu luterāņu baznīcā, kur kalpoja mācītājs Dāgs un draudzes mācītājs Guntars Paeglis, sekoja izdale. Draudze bija mums arī sagādājusi latviskas vakariņas. 22. novembra rītā atbalstījām bērnus Ludzā, kur mūsu komandu arī apsveica Daugavas Vanagu centrālās valdes priekšsēdētājs Gunārs Spodris un Ludzas novada domes priekšsēdētājs Edgars Mekšs. Pēc izdales apskatījām Ludzas lielo sinagogu, savā laikā Ludzā bija 4,000 jūdi un tā bija pazīstama kā Latvijas Jeruzāleme. Tad ceļš veda gar Latvijas lielāko ezeru Lubānu, kur uzkāpām bakā. Sekoja pusdienas vietējā ēdnīcā un tad izdale, kur tika atbalstīti 15 bērni. Izdalē Lubānas draudzes mācītājs Reinis Bikše teica lūgšanu un svētības vārdus. Mācītājs Reinis dalās ar divām atziņām. Pirmā atziņa: “Tuvākais ne vienmēr ir fiziski tuvākais cilvēks, bet gan tas, kura sirdī ir mīlestība. Mīlestība pārvar neticamus attālumus un piepilda neiespējamo. Otrā atziņa atnāca brīdī, kad redzēju lielo prieku pusaudžu acīs par jaunu un stilīgu jaku vai apaviem. Lubānā un Madonā viņi varētu dabūt lietotas, labas jakas, bet saņemt stilīgu jaku un apavus ir ļoti nozīmīgi pusaudžu vecumā.” Vakarā atbalstījām 10 invalīdu bērnus Madonā, Madonā vairums bērni nevarēja ierasties, toties vecāki bija atnākuši un aktīvi piedalījās prāta asināšanas spēlē. Vakarā pavadījām mazā mājiņā Gaiziņkalna pakājē un nākamajā rītā, 23. novembrī, komanda uzkāpa Gaiziņkalnā ar Latvijas simtgades karogu. Nākamajā pieturā bija Taurene, kur tika atbalstīti 15 bērni. Tad ceļš veda uz Rīgu, kur piedalījāmies “Sportland” veikalā, lai pateiktos veikala vadītājam par lielisko sadarbību. Priekšpēdējā pieturā bija ļoti īpaša, apciemojām simtgadnieci Veltu Aukoni Rīgā, kurai palika 100 gadi 17. novembrī. Tur baudījām sarunas, kafijas tasi un kopīgi noskaitījām lūgšanu, Velta arī saņēma svētību. Mūsu pēdējā pieturā bija bērnu atbalsta centrs “Roku rokā”, kur pirmo reizi lietojām uzdāvināto projektoru, kas sagādāja bērniem lielu prieku, spēlējot prāta asināšanas spēli. Bērni mums nodziedāja divas dziesmas. Šeit mēs arī atstājām visas papildus vienības un florbola nūjas, lai tās tiktu bērniem. Noslēdzām projektu vakariņās “Lido” restorānā, kur dalījāmies piedzīvotajā. Visi secinājām, ka bērni, kuri saņēma atbalstu, bija tik ļoti iepriecināti un, galvenais, ka tas tika izdarīts personīgā veidā, satiekot bērnus. Uzsvars bija uz Latvijas simtgadi, tas atstāja savu sēklu gan bērnos, gan arī pieaugušajos.

Sekos iegūtā pieredze un atmiņas no izdales komandas.

Aina: Bija liels gods un prieks piedalīties šajā labdarības projektā. Ir tik svarīgi, ka mēs, latvieši ārpus Latvijas, turpinām atbalstīt Latvijas latviešus, it īpaši tos, kuriem ir grūtāki dzīves apstākļi, un tādu ir daudz. Nedēļu pavadot, braukājot pa Latvijas laukiem un pilsētām, atkal apjēdzu, cik sirsnīgi, pateicīgi un devīgi ir latvieši, un cik skaista ir mūsu brīvā Latvijas tēvzeme. Tajā pašā laikā arī ir visādi izaicinājumi, kuri ietekmēs Latvijas un latviešu nākotni, šiem izaicinājumiem mums kopīgi vajadzētu vērst lielāku vērību.

Ineta: Šis labdarības brauciens un jaunie pazītie cilvēki ļāva man saskatīt vēl vienu bagātību, ar ko es ļoti lepojos, taču līdz šim ne pavisam to tiku izjutusi un novērtējusi. Tie ir mūsu trimdas latvieši. Tie ir visur un to ir tik daudz! Neticami, ka caur vairākām paaudzēm šis latviskums un ticība Latvijai neizzūd. Patiesi apbrīnoju cilvēkus, kas, dzīvojot ļoti, ļoti tālu no savas sapņu zemes, tik pasaules mērogā ievērojamās valstīs, spēj saglabāt savu identitāti, kopt un saudzēt tradīcijas, palīdzēt latviešiem, kas nav devušies prom un patiesi mīlēt savas tautas saknes. Zināmi gadījumi, kad Latvijas iedzīvotāji ne līdz galam novērtē un atzīst savu zemi, kurā dzīvo. Un šie cilvēki vēl jo vairāk liek apbrīnot mūsu trimdas latviešus, kas ir pilnīgs pretstats. Pateicoties mūsu tautiešiem, Latvija nav nemaz tik maza, kā mums visiem šķiet. Mēs esam stipri! Dievs, svētī Latviju!

Rūdolfs: Esmu lepns par tiem puīšiem, leģionāriem, kuri toreiz Kurzemes cietoksnī atstāja savas dzīvības un sevi nežēloja tāpēc, lai dotu iespēju desmitiem tūkstošiem latviešu izglābt sevi, savas ģimenes un doties piespiedu bēgļu gaitās projām no padomju okupācijas, bet tajā pašā laikā arī no dzimtās zemes Latvijas.

Vanesa: Pabeidzot “Ziedosim 100” izdali Latvijā, es mēģināju izvērtēt, kurš brīdis izdalē man atstāja vislielāko iespaidu, bet tad es sapratu, ka viss šis brauciens bija viens liels dzīves piedzīvojums, kurā bija tik daudz mīlestības, devīguma un mācības. Katrā no izdales punktiem mēs satikām cilvēkus, kuri dalījās ar savām izjūtām par Latviju un ko viņiem nozīmē būt latviešiem. Dzirdētais man lika vēl vairāk novērtēt Latvijas kultūru un cilvēkus, kuri dzīvo Latvijā. Šī brauciena laikā es saskāros ar dažādām emocijām, gan priecīgām, gan nopietnām. Visumā šis bija viens no maniem iespaidīgākajiem dzīves momentiem. Esmu priecīga, ka biju daļa no šīs izdales grupas un mēs kopīgi izbaudījām šo dzīves piedzīvojumu.

Katrīna: Man bija ļoti nozīmīgi, cik liels prieks bija bērniem saņemt to, ko mēs viņiem iedevām – arī redzot, cik ļoti daudz viņiem to vajadzēja, jo viņiem tie zābaki/jakas, ar kuriem viņi ieradās, vairāk nebija labas/derīgas. Šī bija tik emocionāla nedēļa, labāk saprotot, kā dažiem šiem bērniem bija ikdienas dzīves. Un mēs tikai viņus iepazīnām dažu stundu laikā. Man arī būs ļoti labas atmiņas no mūsu komandas, un ka mēs palikām par tik labiem draugiem tik īsā laikā. Tas man vienmēr paliks atmiņā! Arī – dzirdot visu to, ar ko bērni (un vecāki) lepojas par Latviju – par himnu, dabu, brīvību, tradīcijām, Gaismas pili utt., sapratu, ka tas gan bērnos, gan mūsos atstās mūžīgu iespaidu.

Kā projekta vadītājs vēlos pateikties izdales komandai, kura strādāja garas stundas, neatlaidīgi ar sirdi un dvēseli, lai šis projekts izdotos tik ļoti svētīgi. Labāku komandu nevarētu iedomāties!

Šis projekts bija mīlestības pilna dāvana no DV ASV Latvijai Latvijas simtgadē.

Daugavas Vanagi, sasauksimies! Dievs, svētī Latviju! Mācītājs Dāgs Demandts

Projekta “Ziedosim 100”
logo, kuru izveidoja grafikas
dizainere Evija Godiņa.
Liels paldies, Evija!

Daugavas Vanagu ASV projekts "Ziedosim 100" bildēs

Augšā pa kr.: Komanda pie projekta busiņa.

Augšā pa labi: Vanesa ar prieku pilnu meiteni Lejasstrazdu bērnu namā. **Vidū:** Jaunie apavi Viesītē. **Lejā pa kr.:** Megija ar jauno ziemas jaku un šokolādes tāfeli Taurenē. **Lejā pa labi:** Pēc izdales Saldū. No kr.: Aina Budrēvics, Ineta Gritāne, Rūdolfs Beitāns, Vanesa Putniņa, Laima Zoltnere Dingley, John Dingley, Katrīna Tauriņa, māc. Dāgs Demandts un Danēls Godiņš.

Augšā pa kr: Izdale pēc svētbrīža Varakļānu Svētā Krusta draudzē.

Augšā pa labi: Simtgadnieces Veltas Aukones apciemojums Rīgā. **Vidū pa kr:** Artūrs saņemot savu jauno jaku un zābakus Sportland veikalā Rīgā. **Vidū:** Vecmāmiņa ar mazmeitiņu Vitu, kura pozē ar savu skaisto, jauno jaku Viesītē. **Vidū pa labi:** Priecīgi brāļi Varakļānos rāda savas dāvanas, mātes rokās redzams jauns kombinzons. **Lejā:** Prieka pilni projekta pēdējā pieturā bērnu atbalsta centrā "Roku rokā" Rīgā.

*Trešā Adventa dziesmotais
dievkalpojums ar draudzes kora
un latviešu skolas bērnu
piedalīšanos*

Svētdien, 16. decembrī, plkst. 10:30

**Pēc dievkalpojuma sekos Ziemassvētku vecīša apciemojums un
skolas saimes gādātas siltas pusdienas pret ziedojumu**

Visi mīļi aicināti!

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.? Es varu jums palīdzēt. Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest. Sakārtoju mantas pārdošanai. Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu. Vadu pārdošanu/Estate Sale. Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais) • 763-972-2521 (mājās) • zaeska@frontiernet.net

Estate Sale

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408 • 612-871-5148 • www.teashop.us

Nekustamo īpašumu aģente

Larisa (Štolcere) Ozola

Mobīlais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazināties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, December 9, 10:30 am – Second Advent Church Service with the “Silverwood Duo” Molly Wilbur Cohen, cello und Anne Benson, dulcimer performing followed by fellowship.

Sunday, December 16, 10:30 am – Third Advent Musical Church Service with choir and Latvian School participating followed by visit by Santa Claus and a warm luncheon.

Thursday, December 20, 11 am – Morning Bible study.

Sunday, December 23, 10:30 am – Fourth Advent Church Service with “The Soul of Minneapolis” praise band participating followed by fellowship.

Monday, December 24, 5 pm – Christmas Eve Church Service. Sermon will be in English. The church choir and “The Soul of Minneapolis” praise band will be participating.

Tuesday, December 25, 10:30 am – Christmas Day Church Service with Holy Communion.

Sunday, December 30 – No Church Service.

Monday, December 31, 4 pm – New Year’s Eve Church Service with Holy Communion.

Sunday, January 6, 10:30 am – Epiphany Day Service followed by fellowship.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 21. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.